

Det, jeg mener med en fladeforurening, er, at når man med bred hånd spreder noget ud over fladerne f.eks. i forbindelse med dyrkning af landbrug, vil det på en eller anden måde have mulighed for at komme ned til grundvandet. Vi har hidtil troet, at et godt lerdække i sig selv vil være en beskyttelse af grundvandsreservoirerne, hvorimod sandlagene var lettere at trænge igennem, men det har desværre vist sig, at også i lerlagene kommer der sprækker, hvor tingene kan trænge igennem.

Men hovedsagen er jo, at der er sket en forurening, og at vi står med et problem, og det er jo sådan set det, vi har en fælles interesse i at få løst. Så kan vi selvfølgelig blive ved med at diskutere med hr. Langkilde, om retssikkerhedskravet skal gå ud over miljøet eller omvendt. Det er en diskussion, hvor vi ser lidt i bakspejlet. Nu gælder det om at komme fremad og se, hvordan vi kan få løst de her problemer.

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Jeg vil bare lige minde de ordførere, der har været oppe med korte bemærkninger, om, at det, vi diskuterer nu, er B 104, og det drejer sig om registrering og oprydning af punktkilder.

Hanne Severinsen (V):

Hr. Aage Brusgaard har fuldstændig ret, så jeg vil koncentrere mig om det forslag og sige, at det, der er vigtigt for os, er, at vi får fulgt op på den grundvandsstrategi, som den tidligere regering søsatte den 14. januar 1993, og som vi jo så ikke fik mulighed for at føre videre.

En del af det, som vi mener er vigtigt, er at se på de punktkilder, som truer vores grundvand. Dem er man i amterne ved at kortlægge, men det, man skal være opmærksom på, er, at der er mange af dem, der ikke bliver kortlagt, fordi der findes nogle punktkilder, som folk ikke rigtig tør komme med oplysninger om, fordi de er bange for, at de så hænger på regningen.

Man tilrådede faktisk førhen, som der står i en artikel, at mindre mængder af pesticider blev nedgravet ca. 0,5 m, dvs. tre fulde spadestik under jordens overflade, og på steder, hvor børn ikke ville kunne grave så dybt, og sådan, at resterne ikke blev pløjet op igen. Indholdet i emballagen skulle tømmes i hullet, og emballagen skulle ødelægges, før hullet blev kastet til. Parathion og andre fosformidler skulle ødelægges ved overhældning med soda, salmiakspiritus eller læsket kalk, større mængder kunne

nedgraves på lossepladser efter indhentet tilladelse hos embedslægen.

Det er jo noget, om hvilket vi i dag må sige, at det ville vi bestemt ikke tilråde, og derfor synes jeg, at det ville være godt, hvis vi kunne få det budskab ud, at sådan nogle punktkilder, som man har kendskab til, kan man roligt komme og fortælle om.

Det er et budskab, som man i øjeblikket forsøger at få ud i Sønderjyllands Amt, og det er noget, som har vist sig at virke, sådan at der er mange, som pludselig opdager, at de faktisk godt kan huske, hvor de forskellige punktkilder er.

Det, at man tidligere havde lov til at grave ting ned på lossepladser, betyder jo også, at vi har en masse industriaffald, som er blevet deponeret, og det er også sket på måder, som i dag ville være ulovlige.

Vi går selvfølgelig i Venstre ind for, at forureneren skal betale, men når man har gjort det efter anvisning fra myndighederne, skal man ikke kunne straffes.

Vi har bemærket, at ministeren har nedsat et udvalg for at finde ud af, hvordan man nu kan få ryddet op. Men vi har også bemærket, at medlemmerne af udvalget øjensynlig ikke er enige, og det bekymrer os, for vi synes, det ville være mest logisk, hvis man følger den del af udvalget, som siger, at det må være amterne, der skal stå for opgaven. Det er amterne, der har haft tilsynet, det er amterne, der forestår registreringen, så det må også være amterne, som skal foretage prioriteringen.

Det, der er vores hovedbudskab, er, at det er vigtigt at få foretaget den prioritering, sådan at det først og fremmest er de punktkilder, som ligger i områder, hvor de truer grundvandsreservoirer, vi får taget fat på, sådan at vi starter det rigtige sted.

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Jeg synes, at det er en god idé, at man får på bordet, at der er foregået uhensigtsmæssige ting, men at det er sket efter anvisning fra myndighederne. Og jeg vil gerne på Socialdemokratiets vegne støtte, at de mennesker, som endnu husker, hvor tingene er gravet ned, i hvert fald ikke skal have ubehageligheder, når de kommer og fortæller deres kommune eller deres amt, hvor tingene er gravet ned. Jeg mener, at de bør have frit lejde, og jeg synes, det ville være værdifuldt, at man fik påpeget, hvor der var